

Przedmiot	Prowadzący	Jednostka	Godziny	Kod USOS	
Zajęcia doskonalące umiejętności badawcze w zakresie literaturoznawstwa (w tym kursy metodologiczne) -seminarium doktoranckie literaturoznawcze	Prof. Jan Balbierz	IFG	30	WF-SDL.1.1819	<p>WOKÓŁ POJĘCIA <i>WELTLITERATUR</i>“Może wkrótce przekonamy się, – pisze Johan Wolfgang Goethe w 1801 r. – że nie ma patriotycznej sztuki ani patriotycznej nauki. Jedno i drugie należy, jak wszelkie dobro, do całego świata i może się rozwijać tylko dzięki swobodnemu wzajemnemu oddziaływaniu na siebie wszystkich współczesnych, przy stałym uwzględnianiu tego, co znane nam jest jako pozostałość z przeszłości.” Cytat ten, wybrany przez Ernsta Roberta Curtiusa jako jedna z “myśli przewodnich” <i>Literatury europejskiej i łacińskiego średniowiecza</i> znakomicie oddaje paradoksalne umiejscowienie tekstu literackiego na przecięciu osi diachronii i synchronii i w punkcie styku tego co lokalne z tym co globalne. Seminarium osnute jest wokół pojęcia <i>Weltliteratur</i> i przedstawiać ma możliwości ale i ograniczenia badań humanistycznych uprawianych w przestrzeni “światowej republiki literatury”. Czy tego rodzaju perspektywy badawcze otwierają humanistykę na nowe, marginalizowane dotąd teksty kultury i poszerzają europocentryczny kanon literacki, czy też są uprawianą przez amatorów hucpą pozbawioną filologicznych fundamentów? Celem seminarium jest próba lokalizacji tematów badawczych podejmowanych przez doktorantów w kontekście współczesnych badań porównawczych oraz badań nad literaturą światową.</p> <p>Seminarium (6 bloków pięciogodzinnych) ma charakter dyskusyjny; od uczestników oczekiwana jest znajomość umieszczonych w sylabiuie tekstów (około czterech-pięciu tekstów na każde zajęcia) i chęć uczestniczenia w rozmowie na ich temat.</p> <p>Skrócona bibliografia: Tomasz Bilczewski (red.), <i>Niewspółmierność. Perspektywy nowoczesnej komparatystyki</i>. Antologia, Kraków 2010. Pascale Casanova, <i>Światowa republika literatury</i>, przekł. Elżbieta Gałuszka, Anna Turczyn, Kraków 2017. Czesław Miłosz, <i>Widzenia nad Zatoką San Francisco</i>, Krakow 2000. Theo D'haen, David Damrosch, Djelal Kadir (red.), <i>The Routledge Companion to World Literature</i>, Abingdon 2011. Richard J. Lane (red.), <i>Global Literary Theory</i>, Abingdon 2013. Erich Auerbach. <i>Mimesis. Rzeczywistość przedstawiona w literaturze Zachodu</i>, przekł. Zbigniew Żabicki, Warszawa 2004. David Damrosch., <i>Dość czasu i świata</i>, przekł. Adam F. Kola, <i>Teksty Drugie</i> 4/2014, s.100-130. Franco Moretti, <i>Przypuszczenia na temat literatury światowej oraz Więcej przypuszczeń</i>, przekł. Przemysław Czaplński <i>Teksty Drugie</i> 4/2014, s.131-158.</p>

<p>Zajęcia doskonalące umiejętności badawcze w zakresie literaturoznawstwa (w tym kursy metodologiczne) - seminarium doktoranckie literaturoznawcze</p>	<p>Prof. Halina Marlewicz</p>	<p>IO</p>	<p>30</p>	<p>WF-SDL.2.1819</p>	<p>„Sztuka czytania –praktyka pisania”</p> <p>Seminarium „Sztuka czytania – praktyka pisania” składać się będzie z dwóch części.</p> <p>I. Sztuka czytania</p> <p>Część poświęcona sztuce czytania będzie opierać się na dyskusji naukowej nad wybranymi tekstami o różnorodnych orientacjach hermeneutycznych. Prześledzimy wspólnie praktyki odczytywania i interpretacji tekstów od starożytności po współczesność. W oparciu o wybrane fragmenty opracowań i artykułów rozważymy różnorodne strategie interpretacyjne autorów, począwszy od egzegezy biblijnej i hermeneutyki klasycznej, opartej na formule „prawdy i metody”, przez hermeneutykę podejrzeń, w której pod powierzchownym znaczeniem tekstu doszukuje się różnego rodzaju zafałszowań, po hermeneutykę postmodernistyczną opartą na „myśli słabej”, w której zasadniczą rolę odgrywają idee nietrwałości i kruchości podmiotu oraz niejednoznaczności świata i jego tekstowego odbicia. Celem takiej przekrojowej analizy różnych postaw interpretacyjnych jest ukazanie dynamizmu i płynności procesu hermeneutycznego, który można widzieć jako wypadkową zastosowanych metod, przedmiotu, oraz wiedzy i umiejętności interpretacyjnych, ale także jako proces twórczy i subiektywny.</p> <p>II. Praktyka pisania .</p> <p>W drugiej części seminarium poświęconej praktyce pisania w centrum uwagi będzie pisanie dysertacji. Zamierzam w niej poruszyć następujące tematy: pisanie jako praktyka społeczna samoświadomość badawcza, czyli pisanie doktoratu – pisanie siebie tekst badawczy (praca doktorska) jako gatunek literacki jak zapanować nad literaturą przedmiotu We wspólnej pracy podczas całego seminarium przyświecać nam będzie myśl Francisca Bacona: „czytanie tworzy człowieka pełnego, dyskusja – człowieka baczego, pisanie – człowieka dokładnego”.</p> <p>A. Szahaj. <i>O interpretacji</i>. Kraków: Universitas, 2014. F. Nietzsche. <i>Zmierzch bożyszcz czyli jak filozofuje się młotem</i>. Tłumacz: S Wyrzykowski. Warszawa, 1991. H. G. Gadamer. <i>Poetyka. Wybrane eseje</i>. Warszawa, 2001. H.-G. Gadamer. „Uniwersalność problemu hermeneutycznego.” <i>Pamiętnik Literacki</i>, 1977: 309- 319. — . <i>Prawda i metoda</i>. Kraków, 1993. (fragmenty) J. Sławiński. „Miejsce interpretacji.” <i>Teksty Drugie</i>, 1995: 27-44. K. Rosner. „Hermeneutyczny model obcowania z tekstem literackim.” W <i>Problemy teorii literatury</i>, redakcja: H. Markiewicz. Wrocław, 1988. M. Januskiewicz. <i>W-ko hermeneutyki literackiej</i>. Warszawa, 2007. P. Ricoeur. <i>Egzystencja i hermeneutyka. Rozprawy o metodzie</i>. Warszawa, 1975.</p>
---	-------------------------------	-----------	-----------	----------------------	--

					<p>—, <i>Język, tekst, interpretacja. Wybór pism</i>. Warszawa 1989, 1989.</p> <p>—, „Ku hermeneutyce krytycznej.” <i>Pamiętnik Literacki</i>, 1992: 182-192.</p> <p>R. E. Palmer. „Manifest hermeneutyczny (fragmenty).” <i>Pamiętnik Literacki</i>, 1992: 150-171.</p> <p>R. E. Palmer. <i>Hermeneutics. Interpretation Theory in Schleiermacher, Dilthey, Heidegger, and Gadamer</i>. Evanston: Northwestern University Press, 1969.</p> <p>"Praktyka pisania" - wybrana bibliografia</p> <p>J. Dewey. <i>Jak myślimy?</i>. Przekł. i oprac. Z. Bastgenówna, wstęp Z. Mysłakowski. Warszawa: De Agostini 2002.</p> <p>C. Hart. <i>Doing a literature search</i>. Thousand Oaks, CA: Sage 2001.</p> <p>M. B. Logsdon. "Writing essays: minding the personal and theoretic." W: N.B. Garmen & M. Piantanida (eds), <i>The authority to imagine: the struggle toward representation in dissertation writing</i> (ss. 155–166). New York: Peter Lang Publishing, Inc., 2006.</p>
Zajęcia doskonalące umiejętności badawcze w zakresie literaturoznawstwa (w tym kursy metodologiczne) - seminarium doktoranckie literaturoznawcze	Prof. Celina Juda	IFR	30	WF-SDL.3.1819	<p>Punkty wyjścia zajęć seminaryjnych:</p> <p>Friedrich Nietzsche, <i>O pożytkach i szkodliwości historii dla życia</i>: historia monumentalna, historia antykwaryczna, historia krytyczna.</p> <p>Teresa Walas, <i>Literatura (kultura) jako selekcja i projektowanie doświadczenia. Casus: „mały realizm” w: Kulturowa teoria literatury 2. Poetyki, Problematyki, Interpretacje</i>, redakcja Teresa Walas, Ryszard Nycz, Kraków 2012, ss. 273-309.</p> <p>Zajęcia są pomyślane jako otwarta dyskusja na temat dialogu kulturoznawczej refleksji badawczej z wybranymi praktykami literackimi (konfrontacja artystycznych strategii twórczych z sankcją kulturowych doświadczeń zbiorowości). Podstawą analizy i interpretacji będą trzy modele postaciowania rzeczywistości, kształtowania jej obrazów w kulturze i literaturze XX i XXI wieku będących rezultatem wielopostaciowych rodzajów doświadczenia egzystencjalnego, a wiążących się z:</p> <p>a/ sposobami przeżywania/ uczestniczenia w wielkich wydarzeniach historycznych, znaczących dla zbiorowości sytuacjach społecznych, tworzeniem wzorców wybitności, postaw wzorcowych świadczących o możliwości doświadczenia w życiu poczucia wielkości; np. Milo Urban, <i>Żywy bicz</i> (1927, wyd. polskie 1966), Miodrag Bulatović <i>Bohater na osle</i> (1967, wyd. polskie 1977), Vladimir Arsenijewić, <i>Pod pokładem, opera mydlana</i> (1994, wyd. polskie 2004),</p> <p>b/ realiami życia codziennego, doświadczeniem egzystencji, która w różnej postaci oznacza więź z otoczeniem, ludźmi i naturą, przedmiotami w istotny sposób decydującymi o spełnieniu formuł „wdzięczności za istnienie”; Paweł Huelle, <i>Opowiadania na czas przeprowadzki</i> (1991), Janusz Rudnicki, <i>Męka kartoflana</i> (1997),</p> <p>c/ diagnozowaniem i osądem niedostatków, zła, cierpienia, bólu, doświadczeniami granicznymi Ota Pavel, <i>Śmierć pięknych saren</i> (1971, wyd. polskie 1976).</p> <p>Poza znajomością tekstów wskazanych w spisie literatury podmiotu i</p>

					<p>przedmiotu obligatoryjną formą zaliczenia kursu będzie przygotowanie prezentacji, której bazą wyjściową będzie tekst reprezentujący jeden z modeli postaciowania rzeczywistości w literaturze kierunkowej doktoranta.</p> <p><u>Wybrana literatura przedmiotu:</u> Kulturowa teoria literatury. Główne pojęcia i problemy, redakcja Michał Paweł Markowski, Ryszard Nycz, Kraków 2006. <i>Kulturowa teoria literatury 2. Poetyki, Problematyki, Interpretacje</i>, redakcja Teresa Walas, Ryszard Nycz, Kraków 2012. <i>Nowoczesność jako doświadczenie</i>, redakcja Ryszard Nycz, Anna Zeidler – Janiszewska, Kraków 2006 (teksty R. Nycza, J. Leociaka, J. Kurczewskiej, L. Koczanowicza, M. Gołębiewskiej, M. Saryusz-Wolskiej). Tomasz Kunz, <i>Granice przedstawialności doświadczenia. Narracja jako terapia (na przykładzie Jądra ciemności Josepha Conrada)</i>, w: <i>Kulturowa teoria literatury 2. Poetyki, Problematyki, Interpretacje</i>, redakcja Teresa Walas, Ryszard Nycz, Kraków 2012, ss. 495-516.</p>
Zajęcia doskonalące umiejętności badawcze w zakresie językoznawstwa (w tym kursy metodologiczne) - seminarium doktoranckie językoznawcze	Prof. Maria Jodłowiec	IFA	30	WF-SDJ.1.1819	<p>Seminarium poświęcone jest teorii relewancji, jako modelowi opisującemu i wyjaśniającemu komunikację ostensywno-inferencyjną, i poprzez analizę tekstów naukowych i refleksję nad ich zawartością oraz formą ma na celu doskonalenie umiejętności warsztatowych doktorantów i rozwój ich kompetencji badawczych.</p> <p>Głównym celem kursu jest poszerzenie wiedzy uczestników w zakresie językoznawstwa poprzez zapoznanie ich z kluczowymi założeniami teorii relewancji oraz sposobami wykorzystania instrumentarium tego modelu pragmalingwistycznego do opisu różnych zjawisk komunikacji werbalnej, dzięki czemu pogłębiają swój zasób wiadomości nt. światowego dorobku badań językoznawczych. Podejście do rozmaitych aspektów komunikacji intencjonalnej w ujęciu relewancyjnym stanowi punkt wyjścia do krytycznych analiz i językoznawczych rozważań o charakterze metodologicznym. Część zajęć, zgodnie z potrzebami uczestników, poświęcona jest zasadom konstruowania wypowiedzi naukowej, zasadom wyboru technik i metod badawczych oraz prezentacji wyników. Analiza tekstów naukowych nie tylko pod kątem zawartych w nich treści, ale również ich organizacji i formy ma na celu doskonalenie kompetencji warsztatowych doktorantów oraz przygotowanie ich do wnikliwej lektury i pisanie prac naukowych. Duży nacisk położony jest na rozwój umiejętności badawczych, formułowanie samodzielnych wniosków, zdolność łączenia koncepcji i argumentów innych naukowców z własnymi opiniami.</p> <p>Tematy wiodące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mózg, umysł, relewancja i komunikacja międzyludzka: modularność, intencjonalność i wnioskowanie pragmatyczne. 2. Relewancja: komunikacja i odbiór treści przekazywanych eksplicytnie – podstawowe założenia teorii relewancji na tle innych modeli neo- i post-Grice'owskich, ich krytyka i modyfikacje.

					<p>3. Relewanca i znaczenia implikowane: krytyczne porównanie teorii implikatur wg Grice'a i Sperbera i Wilson.</p> <p>4. Humor i relewanca: rola procesów inferencyjnych i tzw. komunikacji słabej w procesie interpretacji pointy dowcipów.</p> <p>5. Figuratywność i relewanca: metafora i metonimia</p> <p>Carston, Robyn. 2002. <i>Thoughts and Utterances. The Pragmatics of Explicit Communication</i>. Malden, MA: Blackwell.</p> <p>Jodłowiec, Maria. 2008. "What's in the Punchline?" In <i>Relevant Worlds: Current Perspectives on Language, Translation and Relevance Theory</i>, ed. by Ewa Wałaszewska, Marta Kisielewska-Krysiuk, Aniela Korzeniowska and Małgorzata Grzegorzewska. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars. 67–86.</p> <p>Jodłowiec, Maria. 2015. <i>The Challenges of Explicit and Implicit Communication: A Relevance- Theoretic Approach</i>. Frankfurt: Peter Lang.</p> <p>Piskorska, Agnieszka. 2016. <i>Po co rozmawiamy? O funkcjach komunikacji w ujęciu teorii relewancji</i>. Kraków: Tertium.</p> <p>Piskorska, Agnieszka. 2016. "Echo and inadequacy in ironic utterances." <i>Journal of Pragmatics</i> 101, 54-65.</p> <p>Sperber, Dan, Deirdre Wilson. 1986/95. <i>Relevance: Communication and Cognition</i>. Oxford: Blackwell.</p> <p>Sperber, Dan, Deirdre Wilson. 1991a "Irony and the Use-Mention Distinction." In <i>Pragmatics: A Reader</i>, ed. by Steven Davis. Oxford: Oxford University Press. 550-564.</p> <p>Sperber, Dan, Deirdre Wilson. 1991. "Loose Talk." In <i>Pragmatics: A Reader</i>, ed. by Steven Davis. Oxford: Oxford University Press. 540-549.</p> <p>Sperber, Dan, Deirdre Wilson. 1998. "The Mapping Between the Mental and the Public Lexicon." In <i>Language and Thought: Interdisciplinary Themes</i>, ed. by Peter Carruthers and Jill Boucher. Cambridge, UK: Cambridge University Press. 184-200.</p> <p>Sperber, Dan, Deirdre Wilson. 2002. "Pragmatics, Modularity and Mind-Reading." <i>Mind & Language</i> 17. 3–23.</p> <p>Wilson, Deirdre, Dan Sperber (eds.). 2012. <i>Meaning and Relevance</i>. Cambridge University Press.</p>
Zajęcia doskonalące umiejętności badawcze w zakresie językoznawstwa (w tym kursy metodologiczne) - seminarium doktoranckie językoznawcze	Prof. Ireneusz Bobrowski	IJ	30	WF-SDJ.2.1819	<p>Seminarium prowadzone przez Ireneusz Bobrowskiego poświęcone będzie teorii lingwistycznej oraz metodologii i filozofii językoznawstwa. Skupimy się na analizie współczesnych paradygmatów językoznawczych, mając w pamięci odmienne założenia filozoficzne dotyczące nauki i – co za tym idzie – odmienne podstawy metodologiczne. Omówimy zatem językoznawstwo historyczno-porównawcze jako przejaw paradygmatu indukcyjnego, strukturalizm jako przejaw paradygmatu weryfikacyjnego, generatywizm jako przejaw falsyfikacjonizmu, kognitywizm jako przejaw jednego z nurtów postmodernizmu i inne lingwistyczne przejawy najnowszego paradygmatu nauki, tj. konstruktywizmu. Zastanawiać się też będziemy, jak poradzić sobie z wielością paradygmatów lingwistycznych i ujęć teoretycznych. Przeanalizujemy proponowane rozwiązania, w tym przede</p>

					wszystkim to, które zostało wyłożone w książce Karla Poppera, Mit schematu pojęciowego; w obronie racjonalności nauki. Oprócz tej książki podstawą teoretyczną seminarium będzie moja książka z 2016 roku Problems of Methodology and Philosophy in Linguistics, a także szereg tekstów, na które się w niej powołuję. Zainteresowani mogą otrzymać niepublikowaną jeszcze jej polską wersję
Zajęcia doskonalące umiejętności badawcze w zakresie przekładoznawstwa (w tym kursy metodologiczne) - seminarium doktoranckie przekładoznawcze	Prof. Jadwiga Miszalska	IFR	30	WF-SDP.1.1819	<p>Seminarium dotyczyć będzie studiów nad przekładem w ujęciu socjologicznym zgodnie z propozycjami wysuwanyymi w obrębie Translation Studies (Wolf, Fukari). Istotnym czynnikiem rozwoju kultur narodowych były zawsze przekłady. Ich historia spleciona jest z historią danej kultury i literatury (Even-Zohar). Stosunkowo niedawno zaczęto doceniać badania historyczne nad przekładem (Pym) zarówno jak chodzi o myśl teoretyczną, jak i praktykę. Nie jest możliwe jednakże stworzenie wiarygodnej historii przekładów bez uwzględnienia kontekstu społecznego i historycznego w jakim powstawały oraz wszystkich okoliczności, jakie na nie wpływały (patronat w ujęciu Lefevere'a). Ważnym elementem całości jest postać tłumacza z jego własną historią i z jego światopoglądem. Podkreślają to ostatnio studia zorientowane na twórcę (Translator Studies- Chesterman). Spojrzenie skierowane na tłumacza nie może jednak pominąć faktu, iż jego głosowi towarzyszą inne głosy zaangażowane w przekład (wydawcy, redaktora, sponsora, itd. -Alvstad). Wielogłosowość przekładu jest odbiciem m.in. wyżej wspomnianego patronatu. Seminarium będzie miało formę wspólnej lektury i dyskusji o tekstach teoretycznych, a także ewentualnych prób odnalezienia przedstawianych zagadnień w konkretnych sytuacjach przekładu. Podana bibliografia ma charakter orientacyjny. Jej ostateczna lista zostanie ustalona na pierwszym spotkaniu</p> <p>Dopuszcza się możliwość profilowania zajęć zgodnie z zainteresowaniami słuchaczy.</p> <p>Alvstad C., Greenall A.K., Jansen H., Taivalkoski-Shilov K. 2017. <i>Introduction: Textual and contextual voices of translation</i>, w: C. Alvstad, A.K. Greenall, H. Jansen, K. Taivalkoski-Shilov (eds.), <i>Textual and Contextual Voices of Translation</i>, Amsterdam-Philadelphia, 3-20. https://www.researchgate.net/publication/320186772_Introduction_Textual_and_contextual_voices_of_translation?ev=auth_pub [dostęp 28.05.2018].</p> <p>Bourdieu P., 2001. <i>Reguły sztuki. Geneza i struktura pola literackiego</i>, Kraków.</p> <p>Chesterman A. 2009. <i>The Name and the Nature of Translator Studies</i>, „Hermes” 42, 13-22.</p> <p>D'Hulst L., <i>Translation History</i></p> <p>Even-Zohar I. 1978. <i>The position of Translated Literature in the Literary Polysystem</i>, in: Hrushovski B., Even-Zohar I. (eds.), <i>Papers on Poetics and Semiotics</i> 8, Tel Aviv.</p> <p>Jansen H., Wegener A. 2013. <i>Multiple Translatorship</i>, w: Jansen H., Wegener A. (eds.), <i>Authorial and Editorial Voices in Translation: Collaborative Relationships between Authors, Translators, and Performers</i>, Québec:</p>

				<p>Éditions québécoises de l'oeuvre, https://yorkspace.library.yorku.ca/xmlui/bitstream/handle/10315/26642/YS%20AEV1%20Jansen%20and%20Wegener.pdf?sequence=1&isAllowed=y [dostęp 30.04.2018]</p> <p>Kinnunen T., Koskinen K. 2010. <i>Introduction</i>, w: T. Kinnunen, K. Koskinen (eds.), <i>Translators' Agency</i>, Tampere: Tampere University Press, 4-10.</p> <p>Lefevere A. 1992. <i>Translation, Rewriting and the Manipulation of Literary Fame</i>, London-New York.</p> <p>Marchwiński G. 2013. <i>Kanon literacki, naród, asymilacja. Kulturowe wymiary zależności w drugiej połowie XIX wieku</i>, in: H. Gosk, E. Kraskowska (eds.), <i>(P) o zaborach, (p) o wojnie, (p) o PRL. Polski dyskurs postzależnościowy dawniej i dziś</i>, Kraków: Universitas.</p> <p>Milton J., Bandia P. 2009. <i>Introduction: Agents of Translation and Translation Studies</i>, in: J. Milton, P. Bandia (eds.), <i>Agents of Translation</i>, Amsterdam-Philadelphia.</p> <p>Paloposki O. 2017. <i>In search of an ordinary translator: translator histories, working practices and translator-publisher relations in the light of archival documents</i>, "The Translator" 23 (1), 31-48.</p> <p>Pym A. 1998. <i>Method in Translation History</i>, Manchester.</p> <p>Pym A. 2009. <i>Humanizing Translation History</i>, „Hermes” 42, 23-48.</p> <p>Rundle C. 2014. <i>Theories and Methodologies of Translation History: The Value of an Interdisciplinary Approach</i>, "The Translator" 20 (1), 2-8.</p> <p>Taivalkoski-Shilov K. 2013. <i>Voice in the Field of Translation Studies</i>, in: K. Taivalkoski-Shilov, Myriam Suchet (eds.), <i>La traduction des voix intratextuelles/Intratextual Voices in Translation</i>, Montréal, https://yorkspace.library.yorku.ca/xmlui/bitstream/handle/10315/20813/YS%20Taivalkoski-Shilov%20et%20Suchet%20Introduction.pdf?sequence=1&isAllowed=y [28.05.2018]</p> <p>Wolf M., Fukari, A. 2007. <i>Constructing a Sociology of Translation</i>, Amsterdam-Philadelphia. (on-line)</p>
Zajęcia doskonalące umiejętności dydaktyczne	Prof. Ewa Sajdak	Ars Docendi	30	
filozofia	Prof. Joanna Hańderek	Instytut Filozofii	30 +(15)	